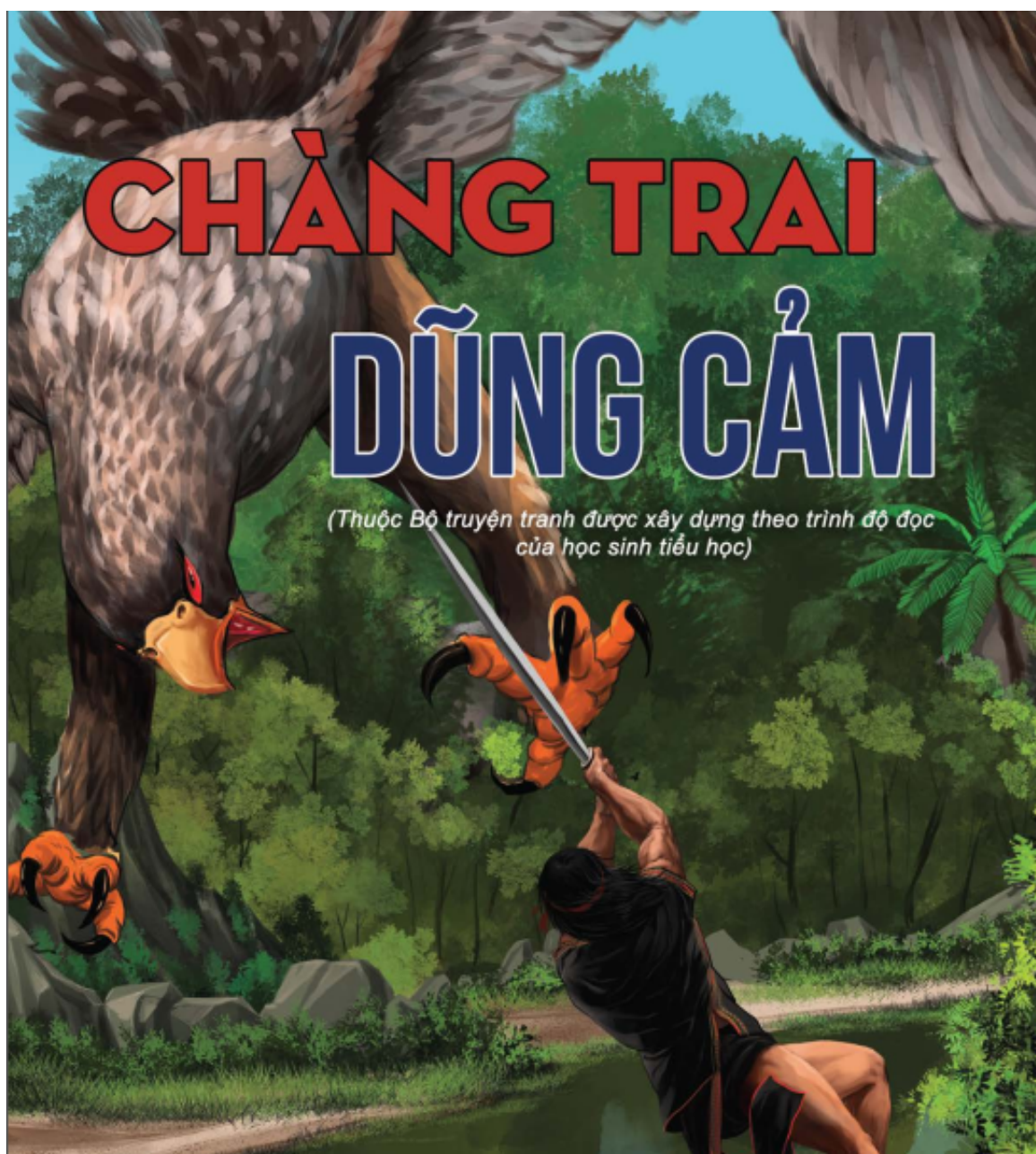
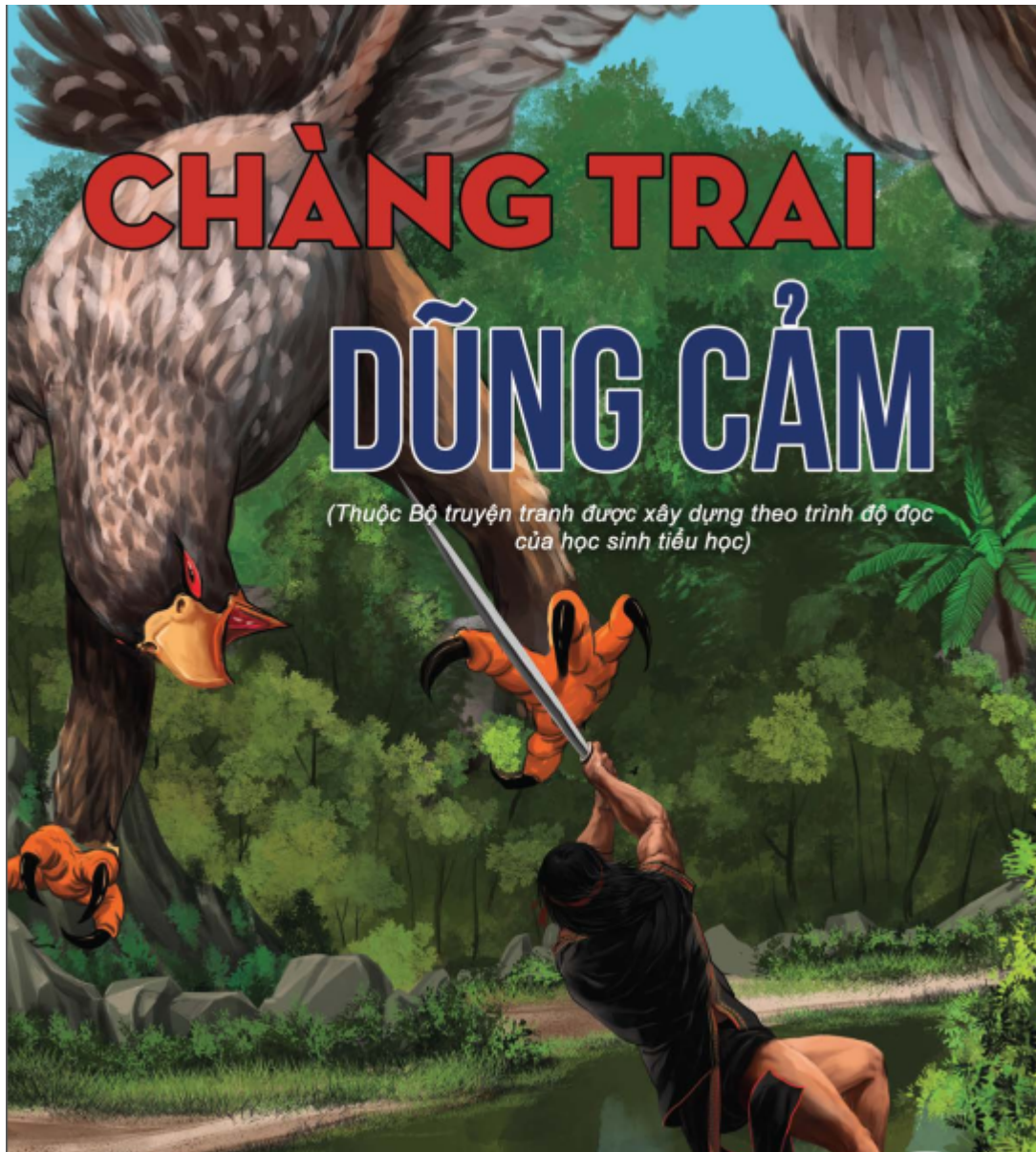
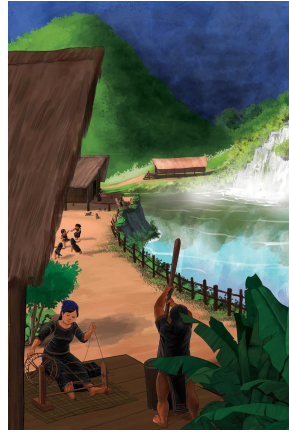

Chàng trai dũng cảm

Chàng trai dũng cảm
Biên tập nội dung: Trương Thị Bích Châu
Thiết kế sách: Đỗ Việt Khải
Trình bày bìa: Võ Thị Như Ngọc

Ngày xưa, có một buôn làng nhỏ yên bình và trù phú. Nơi ấy có con sông và dòng thác gặp nhau. Nơi ấy có những rẫy ngô, rẫy sắn xanh mướt giữa núi rừng. Mọi người trong buôn sống vui vẻ, chan hoà. Những chàng trai thạo nghề săn bắn, những cô gái khéo tay dệt vải. Đêm đêm, trong ngôi nhà rộng, những đứa trẻ được nghe người già kể chuyện. Truyện kể về những người con dũng cảm của buôn làng. Những người con ấy đã diệt trừ thú dữ, đem lại cuộc sống bình yên cho mọi người.

Mùa xuân năm đó, hoa rừng bùng nổ muôn nơi. Tiếng cồng chiêng rộn rã báo hiệu mùa gieo hạt, mùa lễ hội bắt đầu. Ánh lửa trong nhà rông bập bùng không tắt. Ché rượu cần mãi không vơi. Mọi người nắm tay nhau nhảy múa quanh đống lửa. Họ ca hát cầu cho một vụ mùa tốt tươi. Họ cầu cho mưa nắng thuận hoà. Họ cầu cho ngô thêm đầy hạt, lúa thêm nặng bông. Họ cầu thần sông, thần suối hiền hoà. Họ cầu cho những loài thú dữ tránh xa buôn làng.

Một sáng nọ, những tia nắng rực rỡ chiếu xuống buôn làng. Từ phía nhà rông, tiếng cồng vang lên, già làng gọi mọi người tới. Khi dân làng đã đông đủ, già làng cất tiếng:

- Hôm nay buôn làng ta đón một đứa trẻ ra đời. Đã là con trai của buôn làng này thì phải có sự khôn ngoan và lòng dũng cảm. Có cái sức mạnh của con hổ, con gấu. Có cái dẻo dai của con rắn, con trăn. Có đôi chân chạy nhanh như con hươu, con nai. Đứng cạnh già làng, cha mẹ cậu bé tươi cười rạng rỡ. Họ cảm ơn thần linh đã ban cho họ một đứa con khỏe mạnh.

Mọi người cùng đi về phía đầu buôn. Lễ tắm cho cậu bé diễn ra cạnh ngọn thác đang âm ầm đổ. Già làng mời thần sông, thần núi về nhận mặt và che chở cho cậu. Mọi người xoa đầu cậu và chúc những điều tốt lành. Cậu bé nằm trong vòng tay mẹ. Gương mặt kháu khỉnh, miệng cười vui vẻ, mắt sáng như sao. Nhìn cậu bé, ai cũng bảo: “Đúng nó là đứa con của buôn ta rồi. Chẳng mấy chốc nó sẽ được như cái lời già làng đã nói thôi!”.

Không may, khi lên ba tuổi, cậu bé mồ côi cha. Cả buôn làng đã yêu thương và cưu mang hai mẹ con cậu. Vì vậy, cậu bé rất gắn bó và yêu quý buôn làng của mình.

Thời gian thấm thoắt trôi đi, cậu bé trở thành một chàng trai cao to, khỏe mạnh. Chàng có giọng hát hay hiếm có. Khi chàng cất tiếng hát thì chim trên rừng cũng thôi hót. Con cá dưới khe cũng ngừng bơi và đàn hoẵng phải dừng bước. Tiếng hát của chàng giúp cho mọi người đi rẫy bớt mệt nhọc. Chàng còn được già làng truyền cho nhiều kinh nghiệm đi săn. Tuy săn bắn giỏi, chàng không bao giờ làm hại những con vật hiền lành. Hươu nai trong rừng xem chàng như bạn thân. Chúng gần gũi, quần quanh chơi cùng chàng mỗi khi chàng vào rừng.

Cuộc sống đang yên bình thì tai họa bất ngờ ập tới. Có một con chim lạ không biết từ đâu bay đến. Đôi cánh của nó dang rộng che khuất cả bầu trời. Nó bay tới đâu, cây rừng nghiêng ngả tới đó. Móng chân nó to và sắc như dao. Từ trên cao, nó ầm ầm lao xuống buôn làng. Nhiều ngôi nhà bị sập, nhiều người bị chim dữ bắt đi. Tiếng kêu khóc vang dậy khắp buôn làng. Ai nấy đều vô cùng hoảng sợ.

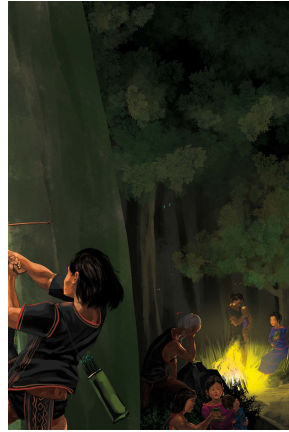

Già làng lệnh cho mọi người lánh vào rừng sâu phòng chim dữ quay lại. Những chàng trai dũng cảm của buôn làng thì quyết ở lại diệt trừ chim dữ. Trong đêm, họ gấp rút chuẩn bị vũ khí. Giáo mác, cung tên được mài, vót sẵn sàng. Nhiều thân cây to được dựng lên khắp nơi. Những chiếc bẫy lớn được giăng ra khắp chốn. Các chòi canh được ghép khỉn cấp. Mọi thứ đã chuẩn bị xong, họ chia nhau canh giữ buôn làng.

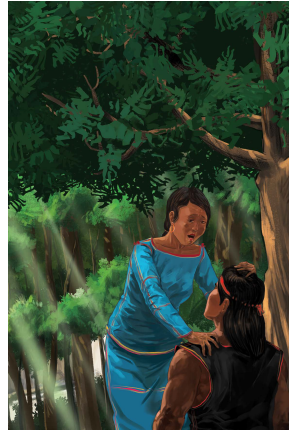
Đúng như dự đoán, chim dữ lại theo đường cũ bay đến. Khi sà xuống giữa buôn, nó bị mắc vào chiếc bẫy lớn. Những mũi tên, ngọn giáo từ mọi hướng vun vút lao tới. Những thân cây to ầm ầm quật xuống. Chim dữ bị thương nên lỏng lẻo đập cánh dữ dội. Nó giật tung bẫy thoát ra ngoài.

Các chàng trai dũng cảm vẫn chiến đấu ngoan cường với chim dữ. Nhưng vũ khí của họ không hạ được nó. Nhiều người còn bị nó quắp đi. Buôn làng bỗng chốc tan hoang.

Bị chim dữ đe dọa, già làng phải dẫn mọi người đi tìm nơi khác để sinh sống. Bỏ lại sau lưng mảnh đất đã gắn bó bao đời, họ bước vào hành trình đầy gian khổ. Họ đi mãi mà chỉ thấy rừng già âm u ngày càng dày đặc. Những loài thú dữ luôn rình rập xung quanh. Cái đói và cái rét ngày càng hành hạ họ.

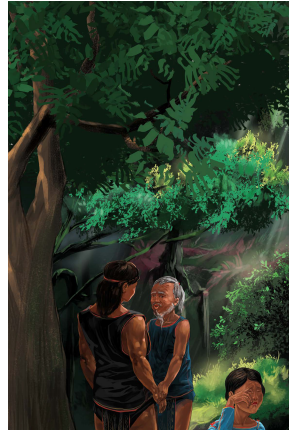
Chỉ sau vài hôm, mái tóc của già làng bạc trắng, hai con mắt già trũng sâu. Hằng đêm, già ngồi bên đống lửa canh cho mọi người ngủ. Khi trời sáng, già lại dẫn đoàn người lên đường. Nhưng rồi lương thực mang theo dần cạn. Đói khát, bệnh tật hoành hành. Mọi người đều kiệt sức.

Trước tình cảnh đó, chàng trai quyết diệt trừ chim dữ. Nghe con xin phép, mẹ chàng ứa nước mắt, nói:

- Con diệt trừ chim dữ vì buôn làng, mẹ không cản. Nhưng sợ sức con không đánh lại được nó. Con hãy gặp già làng, xin già cho lời khuyên. Chàng trai gặp già làng nói ý nguyện của mình. Già làng ngồi trầm ngâm một lát rồi nói:

- Ta biết con đã quyết chí cứu buôn làng. Nhưng con quái vật đó to lớn và mạnh hơn con gấp ngàn lần...

Già làng nói tiếp:

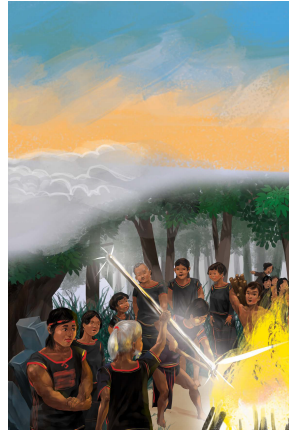
- Ta nghe người xưa truyền lại rằng có một thứ sắt rất thiêng. Thứ sắt ấy chỉ có trên đỉnh núi cao nhất. Lấy thứ sắt đó làm gươm thì sẽ chống được những kẻ thù mạnh nhất. Nhưng đường đi tới đó rất nguy hiểm.

Chàng trai đáp:

- Thừa già, nguy hiểm nào con cũng không sợ. Con quyết diệt chim dữ cứu buồn làng mình.

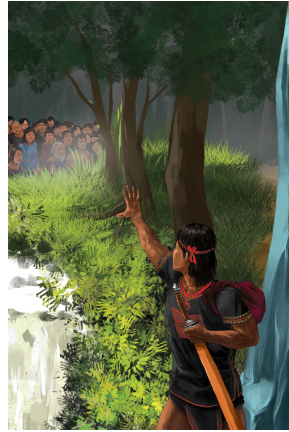

Từ biệt mẹ già và mọi người, chàng trai ra đi. Theo hướng tay già làng chỉ, chàng đi mãi. Chàng vượt qua những con sông cuộn cuộn, những dòng thác hung dữ. Rừng già âm u, gai nhọn xuyên qua da thịt chàng. Những loài thú dữ ngửi thấy hơi người tìm tới. Nhưng nhờ sự mưu trí và gan dạ, chàng vượt qua tất cả. Qua bao ngày vất vả, chàng đặt chân lên được đỉnh ngọn núi cao nhất. Trước mắt chàng trai, sắt thiêng hiện ra rực rỡ dưới ánh mặt trời. Mọi đau đớn và mệt mỏi đều tan biến. Cầm sắt thiêng trên tay, một luồng khí nóng tỏa ra lan nhanh khắp người. Chàng cảm thấy sức mạnh như được tăng lên bội phần.

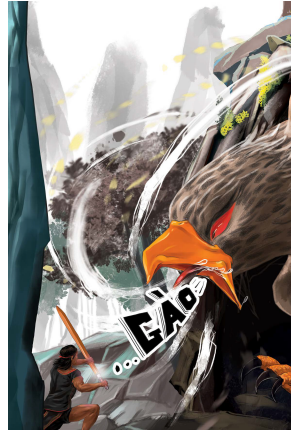

Cả buôn làng mừng vui đón chàng trai trở về. Già làng nói:

- Hỡi buôn làng! Hãy chào đón đứa con thân yêu của chúng ta. Nó đã lấy được sắt thiêng trở về. Không loài thú dữ nào có thể hại được nó. Đó là nhờ ơn thần sông, thần núi che chở. Xin cảm tạ các vị thần đã bảo vệ cho đứa con của buôn làng. Hỡi buôn làng! Hãy đốt đồng lửa kia to hơn nữa để rèn gươm!

Mọi người rèn gươm ngày đêm không nghỉ. Tất cả cùng chung ý chí diệt trừ chim dữ. Cuối cùng, gươm thần cũng được rèn xong. Già làng cầu thần sông, thần núi che chở cho chàng trai. Rồi già thay mặt buôn làng trao gươm cho chàng. Trong tay chàng, thanh gươm bỗng tỏa sáng. Cả buôn làng góp gạo làm một nắm cơm thật to cho chàng mang theo. Từ biệt buôn làng, chàng trai quyết tâm đi diệt chim dữ.

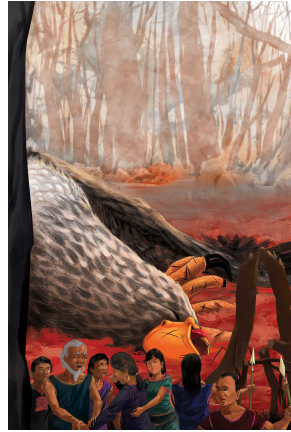

Qua bao ngày lặn lội, chàng tới được nơi chim dữ ẩn náu. Đó là một vùng núi non vô cùng hiểm trở. Chim dữ đang ngủ trong một hang sâu. Tiếng thở ầm ầm của nó làm cả vùng rung chuyển. Chàng trai cầm chặt thanh gươm và xông đến trước cửa hang thét lớn. Tiếng thét làm chim dữ tỉnh giấc. Ngửi thấy mùi thịt người, nó lao thẳng ra cửa hang. Nhìn thấy chàng trai, chim dữ liền giơ móng vuốt xông tới.

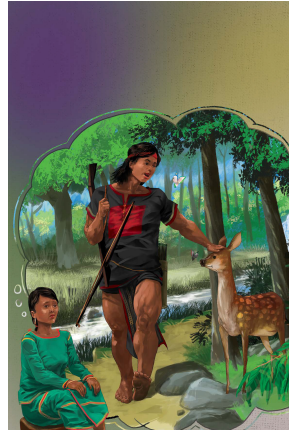
Cuộc chiến giữa người và chim dữ diễn ra hết sức quyết liệt. Bầu trời tối sầm lại, cả một vùng đất rộng lớn tan hoang. Những dòng thác sục sôi reo hò tiếp thêm sức mạnh cho chàng trai.

Bảy ngày bảy đêm trôi qua, cuộc chiến giữa hai bên vẫn chưa phân thắng bại. Trên người chim dữ lúc này chỉ còn lại một chiếc móng làm vũ khí. Khắp thân thể chàng trai cũng đầy những vết thương. Thế rồi, trong một lần chim dữ lao tới, chàng trai đã phóng lưới gươm về phía nó. Lưới gươm xé gió đâm vào trúng ngực chim. Nhưng đó cũng là lúc chiếc móng sắc nhọn của chim cùng toàn thân nó đổ ập vào người chàng.

Máu của chàng trai hoà lẫn máu của chim dữ chảy xuống dòng sông. Dòng sông sục sôi dâng tràn nước đỏ khắp một vùng rộng lớn. Khi tới nơi, buôn làng không thấy chàng trai và thanh gươm, chỉ thấy xác chim dữ bên dòng sông đỏ ngầu cuộn cuộn. Già làng nói:

- Hỡi buôn làng! Đứa con thân yêu của buôn làng ta không còn nữa. Nó đã hoá thân vào cỏ cây, sông suối, núi rừng này. Nó đã hi sinh để đem lại cuộc sống bình yên cho buôn làng. Chúng ta tự hào về nó. Từ nay, nó sẽ sống mãi trong lòng chúng ta.

Mẹ của chàng trai rất đau xót. Bà nhớ lại ngày con mới chào đời. Cậu bé nằm trong nằm tay mẹ, đôi mắt sáng như sao. Bà nhớ tiếng hát thân thương. Bà nhớ bóng dáng chàng đeo cung tên nhanh nhẹn đi giữa rừng...Tuy buồn, nhưng bà rất tự hào về sự hi sinh của người con dũng cảm. Ngày ngày, trai gái trong làng thay nhau gùi củi, lấy nước, phát rẫy, trả ngô giúp bà. Họ kể những câu chuyện vui, khiến bà vui nỗi nhớ thương con.

Cũng từ đó, buôn làng có lại cuộc sống yên bình. Nơi chàng trai ngã xuống mọc lên một cây lạ. Thân cây chắc khỏe và lớn nhanh như thổi. Chẳng mấy chốc cành lá đã toả bóng sum suê. Hoa nở từng chùm trắng muốt, thơm ngát cả một vùng. Hoa tàn, trên cây đậu những chùm quả trĩu cành. Những chùm quả non xanh mướt khi chín chuyển thành màu đỏ sẫm. Lúc ăn quả, mọi người thấy như có nguồn năng lượng lớn chảy qua người.

Miền đất đó chính là vùng đất Tây Nguyên ngày nay. Đất Tây Nguyên có màu đỏ rất lạ. Tương truyền, đó là màu máu của chàng trai dũng cảm đã hoà vào nước sông khi diệt chim dữ. Còn cây lạ đó sau này được gọi tên là cây cà phê. Đó là loài cây có sức sống mãnh liệt, là biểu tượng của vùng đất đỏ này.

Đêm đêm, trong nhà rông, những đứa trẻ vẫn được nghe người già kể chuyện. Câu chuyện về những người con anh dũng của buôn làng bên dãy Trường Sơn hùng vĩ.

Some rights reserved. This book is CC-BY-4.0 licensed. You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission. For full terms of use and attribution, <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>